

Agnieszka Rosnerówna, Bez ciebie

Nudno jest tu bez ciebie. Nudno do obłądu!
Jestem jeszcze wraz z wiewiórką i pieskiem,
Piszę, czytam i palę, wciąż mam oczy niebieskie,
Lecz to wszystko tylko siłą rozpędu.
Wciąż jeszcze świt jest szary, zmierzch niebiesko -złoty,
Dzień przechodzi na jedną, noc na drugą stronę
I róże zakwitają bez wielkiej ochoty:
Bo tak są już przyzwyczajone.
A jednak świat się skończył. Czy wy rozumiecie?
Świata nie ma i ja go nie stworzę.
Czas jest równy i cichy. Lecz czekajcie... może -
Może ja jestem już na tamym świecie?